

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

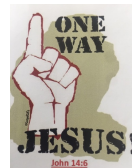
Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen

een kerk bepaalt **niet** wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen

2 Tim. 4:2-4. **“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”**.

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

We lezen eerst lezen Romeinen 8:1-17 *“Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn. Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der zonde en des doods. Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees – God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest.*

Want zij, die naar het vlees zijn, hebben de gezindheid van het vlees, en zij, die naar de Geest zijn, hebben de gezindheid van de Geest. Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede. Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet, zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe. Indien Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid. En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont.

Derhalve, broeders, zijn wij schuldenaars, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven. Want indien zij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven. Want alleen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.

Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader.

Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen; erfgenamen van God en mede erfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn heerlijkheid”.

Vervolgens gaan wij lezen Johannes 1:32-34 *“En Johannes getuigde en zeide: Ik heb aanschouwd, dat de Geest nederdaalde als een duif uit de hemel, en Hij bleef op Hem. En ik kende Hem niet, maar Hij, die mij gezonden had om te dopen in water, die had tot mij gezegd: Op wie gij de Geest ziet nederdalen en op Hem blijven, deze is het, die in de heilige Geest doopt. En ik heb gezien en getuigd, dat deze de Zoon van God is”.*

Het is mijn bedoeling om te spreken over wat de Nieuw Testamentische Gemeente is, wat zij niet is en hoe zij moet functioneren, vanuit en door haar Hoofd. Nu dacht ik om de beide studies, de duif en de adelaar, te wijden aan een inleiding daarop.

Het is héél duidelijk, dat er een groot onderscheid is tussen de Gemeente van Jezus, die Zijn Lichaam is, de Nieuw Testamentische Gemeente en de Oud Testamentische Gemeente, het volk Israël. Dat heeft zijn grond hierin, dat God deze twee heilsorganen wil gebruiken om Zijn Koninkrijk te doen komen.

Wij weten vanuit de Schriften, dat het Koninkrijk Gods op twee plaatsen verstoord werd; het werd hier op aarde verstoord door de zondeval van de mens en het werd verstoord in de Hemelse Gewesten door de opstand van de gezalfde cherub Lucifer – hetgeen Lichtdrager betekent – die nu satan is en die een derde van de engelen meesleurde in zijn val en opstand tegen God. Wij gaan later wat dieper in op deze zaken.

Het is Gods plan om in het bijzonder door Israël, dus door de Oud Testamentische Gemeente, eens het Koninkrijk op aarde te herstellen. Daarom heeft Israël ook een aardse roeping met een aards erfdeel, een aards land, temidden van de volkeren, een aard Jeruzalem en een zichtbare aardse Tempel met eredienst. Zij hebben ook te strijden tegen vlees en bloed, tegen aardse vijanden; daarom hebben ze ook een aardse wapenrusting.

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

De Nieuw Testamentische Gemeente echter heeft een Hemelse roeping, daarom hebben wij een erfenis, die voor ons in de Hemel is weggelegd; daarom hebben wij een Hemelse stad, een Hemels Jeruzalem en zijn wij op weg naar een Hemels Vaderland; en wel om straks, als de Gemeente voltooid is, satan en zijn gevallen engelen uit de Hemelse Gewesten te werpen, zodat hij onder onze voeten verpletterd zullen worden, zoals het staat geschreven in **Romeinen 16:20** *“De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden. De genade van onze Here Jezus zij met u!”*

Gods Koninkrijk in de Hemelse Gewesten zal door Jezus en Zijn Lichaam, de Gemeente, weer wonderbaar opgericht en hersteld worden op een nog veel heerlijker wijze. Daarom hebben wij ook niet te strijden tegen vlees en bloed maar tegen de boze geesten in de Hemelse Gewesten; daarom hebben wij ook geen aardse uitrusting maar een Goddelijke wapenrusting, een Hemelse.

Ter inleiding wat die Nieuw Testamentische Gemeente is, wil ik ditmaal bijzonder uw aandacht vragen voor het feit, dat de Gemeente van Jezus een Hemelse roeping heeft. U vindt dat staan in **Hebreeën 3:1** *“Daarom, heilige broeders, deelgenoten der hemelse roeping, richt uw oog op de apostel en hogepriester onder belijdenis, Jezus”*.

Dat de Gemeente een Hemelse roeping heeft vinden wij in de Schriften en wel onder het beeld van twee vogels. Vogels, die immers in de lucht hun plaats hebben.

De eerste vogel, waarmee wij ons nu gaan bezighouden, is de duif en zo God wil, zullen wij het de volgende keer hebben over de tweede vogel, de adelaar. Wij zullen zien, dat wij geroepen zijn om adelaars heiligen te zijn, die hun plaats hebben in de Hemelse Gewesten.

Maar wij beginnen nu met de duif.

God als de Schepper van alles, heeft ook in de dieren eigenschappen gelegd, die voor ons symbolische betekenis kunnen hebben. En dat is ook zeker het geval met de duif.

Wij vinden de duif al bij de doop van Jezus, toen Hij in gehoorzaamheid aan de opdracht van Zijn Vader Zich zo diep vernederde en Zich aan de zondaars gelijkstelde, Hij, die geen zonde gekend heeft en Zich met de zondaars door Johannes liet dopen in de Jordaan, ontving de doop tot vergeving der zonden, hoewel Hij geen zonde gekend heeft of ooit heeft gedaan!

Dan geeft God daar getuigenis aan en zien wij hoe de Hemelen open gaan en een duif op Jezus neerdaalt. In het Johannes Evangelie staat, hoe Johannes de Doper daarvan getuigde. **Johannes 1:32** *“En Johannes getuigde en zeide: Ik heb aanschouwd, dat de Geest nederdaalde als een duif uit de hemel, en Hij bleef op Hem”*.

Let u vooral op dat laatste *“nederdaalde als een duif uit de hemel, en Hij bleef op Hem”*. Dat had eerder nóóit plaatsgevonden. De duif, hier als zinnebeeld van de Heilige Geest, kwam van tijd tot tijd wel op profeten, op dienstknechten en dienstmaagden Gods, maar nooit maakt Hij woning in hen, dat kon Hij niet. Maar wij zien hier Jezus als de waarachtige mens, Hij, die God en mens is, mens naar het beeld, zoals God het bedoelt. Op Hem kon de Heilige Geest wel blijven en Hem tot Zijn woning maken.

Als wij de Schriften bestuderen, treffen wij vijf eigenschappen aan, die de Bijbel van de duif naar voren brengt. Daaruit leren wij hoe wij dat niet alleen tot lering ontvangen, maar dat wij er ook aan moeten gaan beantwoorden.

De eerste eigenschap van de duif is – en nu spreek ik over de duif die in het wild leeft – dat hij behoort tot de reine vogels. Vandaar ook, dat de duif tot de offerdieren behoort. Wij vinden dat in de wet van Mozes. De duif wil slechts wonen in een rein nest. Daarom moet ook ons lichaam een reine woning voor God zijn, waarin God Zijn intrek kan nemen.

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

Ons lichaam moet een levende Tabernakel, een levende Tempel zijn. Maar tot dan toe had de Heilige Geest nog nooit zo'n mens gevonden! Maar toen Jezus Zichzelf in Zijn menselijke gestalte vernederde en Zich geheel ten dienste stelde van de wil van Zijn God en Vader, toen vond de Geest van God in Hem die reine woning, waarin Hij blijvend Zijn intrek kon nemen; een rein hart, een zuiver hart, een reine geest, ziel en lichaam, zoals de Heer die alleen had.

Het is nu de wil van God, dat Zijn Gemeente en allen, die tot die Gemeente geroepen worden, gelijk zullen worden aan Hem. In **Romeinen 8:29** lezen wij: *“Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen”*. God heeft ons geroepen om gelijkvormig te worden aan het beeld Zijns Zoons, geroepen om zonen van de levende God te zijn.

In **Romeinen 9:25-26** spreekt God: *“Ik zal niet-mijn-volk noemen: mijn volk, en de niet-geliefde:geliefde. En het zal geschieden ter plaatse, waar (tot hen) gezegd was: gij zijt mijn volk niet, daar zullen zij genoemd worden: zonen van de levende God”*. Dat betekent dan óók, dat de Heilige Geest woning in ons moet maken, in ons moet blijven. Gelijk immers geschreven staat in **Romeinen 8:9** *“Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont”*.

De Heilige Geest moet in ons kunnen wonen en dan moeten wij ook een rein hart hebben; de duif woont alleen in een rein nest. **Vers 9** gaat verder: *“indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe”*. En dan **vers 14**. *“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods”*.

Maar hoe is dat mogelijk? Dan komen wij meteen tot de volgende eigenschap van de duif. De wereld gebruikt de duif vaak als een zinnebeeld van vrede, maar dat is een vertekend beeld. De duif is wel een zinnebeeld van de ware vrede, vrede alleen door het bloed des kruises, vrede alleen door het offer, anders is er geen vrede; geen vrede met God noch vrede met de naaste.

Daarom zien wij ook hoe bij de geboorte van Jezus de duif dient als offerdier. **Lucas 2:22** *“En toen de dagen hunner reiniging naar de wet van Mozes vervuld waren, brachten zij Hem naar Jeruzalem, om Hem de Here voor te stellen, gelijk geschreven staat in de wet des Heren: Al het eerstgeborene van het mannelijke geslacht zal heilig heten voor de Here, en om een offer te brengen overeenkomstig hetgeen in de wet des Heren gezegd is, een paar tortelduiven of twee jonge duiven”*.

Daarom lezen wij ook, hoe de Heer Zelf, vervuld met de Geest van Zijn Vader – de Heilige Geest – Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft voor onze zonden. U vindt dat in **Hebreeën 9:14**. *“hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen”*.

In **Kolossenzen 1:19-20** lezen wij: *“Want het heeft de ganse volheid (God de Vader) behaagd in Hem woning te maken, en door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is”*. Daar wordt ook straks Israël door verzoend, het overblijfsel althans. Maar ook het Hemelse volk, de Gemeente.

Vrede is een heerlijk iets, maar wij weten dat 's-mensen hart van nature boos is en dat de geest, die in de natuurlijke mens woont, een onreine geest is. Zoals de duif alleen kan wonen in een rein nest, zo kan de Heilige Geest niet in ons wonen als wij niet eerst gereinigd zijn. Er moet wat gebeuren, die onreine geest moet eruit, wij moeten een nieuwe Geest ontvangen, wedergeboren worden. Dat wordt ons zo prachtig voorgesteld in de Schrift: het verschil tussen de raaf en de duif.

Wij vinden dat in de geschiedenis van de zondvloed. U herinnert zich, dat Noach eerst een raaf uitliet, die niet meer terugkwam; hij is een onreine vogel, die zich voedt met kadavers. Maar toen Noach een

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

duif uitliet, kwam die terug: die vond geen plaats voor zijn voet. Hij kan niet zijn bij wat onrein is. Zo moet ook uit ons de onreine raaf (onreine geest) uitgaan, voorgoed, opdat er een nieuwe Geest, door de Heilige Geest gegeven, woning in ons maakt.

Denk eens aan de woorden, die Jezus gebruikt in **Matteüs 12**, als een ernstig verwijt voor de verharding van het volk Israël, maar waar ook wij onze lering uit moeten trekken. **Vers 43-45** *“Zodra de onreine geest van de mens is uitgevaren, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet. Dan zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik ben uitgevaren; en als hij komt, vindt hij het leegstaan (en) geveegd en op orde”*.

Ziet u, dat er méér moet gebeuren dan alleen reiniging door het bloed? Er moet wedergeboorte op volgen; de onreine geest moet eruit en de nieuwe, de Heilige Geest erin. Wee, als wij ons huis, nadat het leeg, geveegd en op orde is, leeg laten staan. *“Dan trekt hij heen en neemt zeven geesten mede, bozer dan hijzelf; en zij komen binnen en wonen daar. En het wordt met die mens in het einde erger dan in het begin”*.

Dat is een vreselijke zaak! Daarom: wedergeboorte! Nu weten wij, dat de Gemeente van Jezus de bruid des Lams is en hoe heerlijk vinden wij dat bezongen in het Hooglied. Wat neemt daar de duif als zinnebeeld een bijzondere plaats in om de bruid uit te beelden. **Hooglied 6:9** *“Maar enig is zij, mijn duif, mijn volmaakte, een enige was zij voor haar moeder, een reine voor wie haar gebaard heeft. Meisjes zien haar, en prijzen haar gelukkig; koninginnen en bijvrouwen, en loven haar”*.

De bruidegom vertelt van zijn bruid, dat zij als een duif is voor hem. Dat zij een reine is geworden door haar, die haar gebaard heeft. Zo weten wij toch ook, dat wij opnieuw geboren moeten worden uit de Reine. Paulus zegt in **Galaten 4:26** *“Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder”*.

Wij moeten opnieuw geboren worden uit de Reine, uit de Hemel. Het Hemelse Jeruzalem is vrij, vrij van zonde en ongerechtigheid en dat is onze moeder. Zijn wij daar geboren? Geboren uit God de Vader door een onvergankelijk zaad, Zijn eeuwig Woord? Geboren in de Zoon, Jezus, die ons als Man van smarten in Zijn lichaam, weder baarde. Hij onderging de barensnood voor u en mij op het kruis van Golgotha, toen Hij voor die oude mens stierf en die wegdeed in Zijn lichaam in het graf, om daar door de Geest van God op te staan als de nieuwe mens. Dank God, dan zijn wij rein!

Daar hebben ook allen, die opnieuw geboren zijn, geboren uit God, de Heilige Geest ontvangen. Daar neemt de Heilige Geest Zijn intrek in, daar maakt Hij woning. Dan zullen zij zijn, zoals het staat geschreven in **Efeze 2:18** *“want door Hem (Jezus) hebben beiden (Jood en heiden) in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij (Gemeente) dan geen vreemdelingen (heidenen) en bijwoners (Joden) meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods”*.

Doordat de Heilige Geest Zijn intrek in ons neemt, hebben wij ook de Vader en de Zoon in ons, want het is één God, niet te delen of te scheiden. *“.....huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten”*.

De Oud Testamentische Gemeente is gebouwd op Abraham, Isaäk en Jacob en de twaalf aartsvaders en op de profeten uit het Oude Testament, maar wij zijn *“.....gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”*.

Wonderbaar! Wedergeboren! En als de Heilige Geest in ons woont, dan moet dat ook gezien worden. De bruidegom in het Hooglied zegt dit. **Hooglied 4:1** *“Zie, gij zijt schoon, mijn liefste, o, gij zijt schoon; uw ogen zijn als duiven, door uw sluier heen”*.

Wat is die sluier? Het omhulsel, dat is ons lichaam. En wat is het oog? Wat zei Jezus daar Zelf van in **Matteüs 6:22-24a** *“De lamp van het lichaam is het oog. Indien dan uw oog zuiver is, zal geheel uw lichaam*

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

verlicht zijn; maar indien uw oog slecht is, zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien nu wat licht in u is, duisternis is, hoe groot is dan de duisternis! Niemand kan twee heren dienen”.

Als Jezus waarlijk onze Heer is en de Heilige Geest in ons woning maakt, dan moet uit ons oog te zien zijn, dat wij met de Heer verkeren, dat Gods Geest in ons is; dan wordt het oog een wonderbare lamp en gaat ons hele lichaam daardoor als het ware oplichten.

Laten wij nu de volgende eigenschap van de duif bezien. Wij vinden dat in **Matteüs 10:16b** *“weest dan voorzichtig als slangen en argeloos als duiven”*. Andere vertaling zegt: *“oprecht als duiven”*. Op andere plaatsen zien wij dat de duif het beeld is van eenvoud, van vernedering.

In **Jeremia 48** zien wij hoe God door de profeet Jeremia Moab voor ogen stelt dat het hoogmoedig is, dat trots is. **Vers 29 en 30** *“Wij hebben van Moabs trots gehoord – zeer hoogmoedig is het! – van zijn hoogmoed, zijn trots, zijn hoogmoed en zijn hooghartigheid. Ik ken. luidt het woord des Heren, zijn overmoed en zijn onbehoorlijke taal”*.

In **vers 28** roept de Heer Moab toe door de profeet wat hij doen moet: *“Verlaat de steden en gaat op de rots wonen, inwoners van Moab, en weest als de duif, die nestelt aan de overzijde van de opening van de kuil”*.

De duif, waar de Schrift het over heeft, nestelt altijd in de rotsspleten. Beeld van God. En nu wordt Moab opgevorderd en mét hem alle hoogmoedige en trotse mensen, om te worden gelijk die duif, zich te vernederen onder de krachtige hand van God, want de hoogmoedige is voor God een gruwel, die wederstaat Hij, maar aan de nederige geeft hij genade.

En kijk eens wat de bruidegom in het Hooglied van Zijn bruid zegt in **Hooglied 2:13b-14** *“Sta op, kom, mijn liefste, mijn schone, kom! Mijn duif in de rotskloof, in de schuilhoek van de bergwand, laat mij uw gedaante zien, laat mij uw stem horen, want zoet is uw stem”*.

De bruidegom heeft welbehagen in de gedaante van zijn bruid, omdat zij de gedaante heeft als van een duif, de nederige, de oprechte. Omdat zij verandert naar zijn eigen beeld, want wie is de oprechte, wie is de nederige? Is dat niet Jezus Zelf?

Heeft Hij Zich niet vernederd, heeft hij Zich niet ontleidigd en is gehoorzaam geworden tot de dood des kruises: Daarom heeft God Hem uitermate verhoogd! Maar dat wil de Heer in u en in mij, in Zijn bruid zien. Wonderbare eigenschappen, die alleen de duif ons kan bemiddelen, de Geest van God, die immers het leven van God, van de Vader en de Zoon in ons overplant.

En kijk eens, nóg een heerlijke eigenschap, een vierde eigenschap van de duif vinden wij hier: Een duivenpaar is trouw voor het leven en blijft met elkaar verbonden, zolang het mannetje en het vrouwtje in leven blijven. Het is het beeld van trouw, voor het ganse leven verbonden te blijven. Is dat niet ook hier het beeld voor ons. Zegt niet de Schrift hoe de Heilige Geest ons voor eeuwig met de Heer verbindt.

De Schrift noemt dit het verbond des Geestes in **2 Korintiërs 3:3** *“...daar gij toont een brief van Christus te zijn, door onze dienst opgesteld, niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God, niet op tafelen van steen maar op tafelen van vlees in de harten”*.

En dan lezen wij verder in **2 Korintiërs 3:5b-6** *“...maar onze bekwaamheid is Gods werk, die ons ook bekwaam gemaakt heeft om dienaren te zijn van een nieuw verbond, niet der letter, maar des Geestes, want de letter doodt maar de Geest maakt levend”*.

En wij weten toch wat er staat in **Hebreeën 10:15-17** *“En ook de heilige Geest geeft ons daarvan*

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

getuigenis, want nadat Hij gezegd had: Dit is het verbond, waarmee Ik Mij aan hen verbinden zal na die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven, en hun zonden en ongerechtigheden zal ik niet meer gedenken”.

Het woord **“verbond”** is in de Bijbel, in Gods Woord, hetzelfde woord dat gebruikt wordt voor “huwelijk”. Een huwelijk is een verbond tussen man en vrouw. Dat vindt u ook in de Bijbel, want als God met Israël een verbond sluit, zegt Hij: **Jeremia 3:14b** (Statenvertaling en de Herziene Statenvertaling **“want Ik heb u (Israël) getrouwd”**).

En zo is ook dit verbond in Zijn kostbaar bloed, dat door de Heilige Geest tot werkelijkheid in ons wordt, een verbond voor alle eeuwigheid. Dan vraagt Hij ook van ons trouw, die Hij ons bewijst en die liefde, die Hij voor ons heeft, opdat wij Hem onze wederliefde zullen geven.

“Verbond” staat zowel in het Hebreeuws als in het Grieks in verband met **“testament”**. Wij hebben een verbond in Zijn bloed: het Nieuwe Testament. Wat is dat heerlijk! Is niet de liefde Gods in onze harten uitgestort naar **Romeinen 5:5** door de Heilige Geest.

Wij lezen het ook in **1 Johannes 4:13**. Daar zegt de apostel hoe wij met Hem verbonden blijven, wij in Hem en Hij in ons; en dat hij ons van Zijn Geest gegeven heeft. Wat heerlijk, Hij heeft ons van Zijn Geest gegeven tot onderpand van dat heerlijke verbond. Die Geest heeft ook de liefde Gods in onze harten uitgestort!

Daarom zien wij ook in het Hooglied nog dit, dat die bruid in een liefdeswaken zal verkeren: zij is wakende, wachtende op de komst van haar geliefde. In **Hooglied 5:2** zegt de bruid **“Ik sliep, maar mijn hart was wakker”**. Is dat bij ons ook zo? Is ons hart wakker, vol van liefde voor hem? Blijven wij wakend Hem elke dag verwachten? Want Hij kan ieder uur komen; als wij het wereldgebeuren volgen, kan het niet lang meer duren! Hebben wij dat liefdeverlangen van die bruid uit het Hooglied **“Ik sliep, maar mijn hart was wakker. Hoor, mijn geliefde klopt aan. Doe mij open, mijn zuster, mijn liefste, mijn duive, mijn volmaakte**”. Hebben wij deze eigenschappen van die duif in de werkelijke betekenis?

Tenslotte de vijfde eigenschap: de duif heeft een bijzondere vlucht; hij gaat rechtuit, hij vliegt rechte wegen. Denk maar aan de postduiven. Die worden uit hun til, van hun nest weggenomen, ver weggebracht en dan losgelaten. Zij stijgen ogenblikkelijk op – de duif zoekt het niet beneden – maken dan eerst een cirkel en met een soort goddelijk instinct weet hij precies de juiste richting te kiezen om terug naar huis te vliegen. Hij wijkt niet van zijn route af; wat er ook gebeurt, hij laat zich er niet van af brengen.

Is dat bij ons ook zo? Dat kan alleen door de Heilige Geest, dat wij recht op ons doel af gaan, in rechte wegen, door deze wereld heen naar het Vaderhuis, onze eeuwige woning. Hoe wordt dat in de Schrift uitgebeeld? Laten wij eens zien in **Lucas 2**, waar ons de eenvoudige geschiedenis vermeld wordt van een man, van Simeon.

Lucas 2:25-27a **“En zie, er was een man te Jeruzalem, wiens naam was Simeon, en deze man was rechtvaardig en vroom, en hij verwachtte de vertroosting van Israël, en de heilige Geest was op hem. En hem was door de Heilige Geest een godsspraak gegeven, dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had. En hij kwam door de Geest in de tempel”**.

De Heilige Geest leidde hem rechtstreeks op de juiste dag en het juiste uur in de Tempel, toen de ouders het kindeke Jezus in de Tempel opdroegen. Hij had dit niet op schrift gekregen, hij wist er niets van, maar hij verwachtte het. En de Heilige Geest bracht hem precies op het juiste ogenblik daar!

Zo ook wij: Jezus zegt: **“wij weten niet de dag en de ure, dat de Zoon des mensen komen zal”**. Dat is verborgen, maar de Heilige Geest zal ons op het juiste ogenblik daar brengen. Hij voert ons omhoog.

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

Zijn wij zo hemelsgezind en bedenken wij de dingen die boven zijn? Hoe heerlijk is dat als wij ons deze dingen voor ogen stellen. Daarom zegt ook Jezus zo duidelijk in **Johannes 16:13** *“doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid”*.

De Geest, waarvan de Heer zegt: *“die de wereld niet kan ontvangen”*. Neen, want zij hebben onreine geesten, onreine harten. Alleen in hen, wier hart gereinigd is door het bloed van het Lam en waarvan de onreine geest is uitgegaan en door wedergeboorte de nieuwe Geest is gekomen, alleen in hen kan de Heilige Geest zijn woning maken.

Zo zal het dan ook zijn, zoals in **Romeinen 8:14** nog naar voren wordt gebracht. *“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods”*.

Mochten wij zo allen, de eigenschappen van deze goddelijke Duif ontvangen en Hem gelijk worden, opdat onze Hemelbruidegom ons kan oproepen en een welgevallen heeft in Zijn bruid! God is Dezelfde en Hij wil het doen!

Geprezen zij Zijn Naam! Amen.

Deel 2 de adelaar

Broeder en zusters, wij starten nu met deel 2, de adelaar en laten wij de volgende teksten met elkaar lezen. Wij beginnen met **Johannes 1:1-18** *“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen.*

Er trad een mens op, van God gezonden, wiens naam was Johannes, deze kwam als getuige om van het licht te getuigen, opdat allen door hem geloven zouden. Hij was het licht niet, maar was om te getuigen van het licht. Het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht, was gekomen in de wereld.

Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot de Zijnen, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen. Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven; die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans, doch uit God geboren (verwekt) zijn”.

Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben zij heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid. Johannes heeft van hem getuigd en heeft geroepen, zeggende: Deze was het, van wie ik zeide: Die na mij komt, is vóór mij geweest, want Hij was eer dan ik. Immers uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen zelfs genade op genade; want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen, Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen”.

Vervolgens gaan wij naar **Mattheüs 24:28** *“Waar het aas is, daar zullen de gieren (in het Grieks staat hier “aetos” en dat betekend “arende”) zich verzamelen”*.

En tot slot gaan wij naar **Lucas 17:37** *“En zij antwoordden en zeiden tot Hem: Waar, Here? Hij zeide tot hen: Waar het lichaam is, daar zullen ook de gieren (in het Grieks staat hier “aetos” en dat betekend “arende”), zich verzamelen”*.

In het eerste van de drie bovengenoemde Bijbelgedeelten lezen wij over *“het vleesgeworden Woord”*. In beide andere gedeelten lezen wij in de NBG vertaling over *“gieren”* maar uit de Schrift weten wij, dat daarmee *“arenden”* bedoeld worden, zoals de Oude Vertaling dat ook heeft staan en vanuit het Grieks klopt dit ook. (*“aetos”*)

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

In deel 1 van deze studie hebben wij erover gesproken, dat de Gemeente een Hemelse roeping heeft, met als zinnebeeld daarvan de duif. Wij hebben gezien, dat de duif bijzonder het zinnebeeld is van de inwoning van de Heilige Geest.

Wij gaan het nu hebben over het tweede zinnebeeld, de adelaar. De adelaar is namelijk het zinnebeeld van de Heer Zelf en van Zijn Gemeente, die Hij aan Zichzelf gelijk wil doen worden. Zo zal het ook eens zijn. In de Schrift is de arend de koning van het gevogelte in de lucht en daarom ook een zinnebeeld van de Hemelse Koning. Zo zien wij hoe de Heer Zichzelf in de Schrift op twee plaatsen met een arend vergelijkt.

Ten eerst in **Exodus 19:4** *“gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugelen heb gedragen en tot Mij gebracht hebt”*.

Ten tweede, heel in het bijzonder in **Deuteronomium 32:10b-12** *“Hij beschutte hem, lette op hem, bewaarde hem als zijn oogappel. Als een arend, die zijn broedsel opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn wieken uitspreidt, er een opneemt en draagt op zijn vlerken, zo heeft hem de Here allen geleid”*.

Om vast op de geschiedenis vooruit te lopen: u vindt ook in het boek **“de Openbaring”**, als God straks het overblijfsel van Israël tot bekering en geloof gaat brengen, Hij het als op arendsvleugelen wegdraagt. **Openbaring 12:14** *“En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven”*.

God zal Israël straks op een heel bijzondere wijze beschutten en behoeden voor algehele uitroeing, hetgeen de volkeren dezer wereld van plan zijn. Dan zal God aan dat overblijfsel de vleugels geven van de grote arend en dan zullen ze 3½ jaar onze Zijn vleugelen beschut en bewaard zijn in de woestijn, om daar tot het geloof te komen.

Wat voor Israël geldt, geldt nog veel meer voor de Gemeente, die een Hemelse roeping heeft. De arend is ook in de Schrift het type van hoogte, van het hemelse, van verhevenheid. En is dat niet juist wat Jezus Zelfs is?

Kijk maar eens naar wat God aan Job onderwijst. **Job 39:30-31** (Oude Vertaling) *“Is het naar uw bevel, dat de arend zich omhoog verheft en dat hij zijn nest in de hoogte maakt? Hij woont en vernacht in de steenrots, op de scherpte der steenrots en der vaste plaats”*.

Wij zien dus, hoe hij zich omhoog verheft en in de hoogte woont, op de rots. In **Spreuken 30:19** vinden wij dit nog aangevuld; ik neem maar een enkele tekst, u moet er zelf maar eens een concordantie bij opslaan.

Spreuken 30:19a *“de weg van de adelaar lang de hemel”*. Wij zien dus de adelaar, die zich in de hoogte verheft, die woont in de hoogte, in de rots en wiens weg langs de hemel is. Is dat niet een wonderbaar beeld van de Heer, die uit de hoogte is, de Hemelse Koning, die ook in het Hemelse woont en wiens weg ook in de Hemel is.

En Hij wil ook ons hebben zoals Hij is, Hij wil ons veranderen naar Zijn beeld en Hij doet dat ook. Daarom zullen ook wij opstijgen en daar zijn, zodat wij al bij Hem inwonen en onze weg al in de Hemel is.

Ik heb in het verleden al meermalen gezegd dat de vier evangelisten Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes vergeleken worden met vier levende wezens. Zo vinden wij voor Matteüs de leeuw; vanzelfsprekend want Matteüs laat Jezus bijzonder zien als de beloofde Koning van Israël en van de wereld, als de Zoon van David, de leeuw uit Juda's stam.

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

Daarentegen wordt het kleine Evangelie van Marcus uitgebeeld door een offerdier, een rund of een os, want dat Evangelie houdt zich er bijzonder mee bezig dat Jezus de dienstknecht van God is, de gewillige en gehoorzame dienstknecht, die Zichzelf als een offer overgeeft om de wil van Zijn Vader te doen.

In het Evangelie naar Lucas komt de Heer bijzonder naar voren als Zoon des mensen, de laatste Adam, die, nadat de eerste Adam is gevallen, alles weer zal herstellen. Dit Evangelie valt onder het beeld van de mens.

Maar het Evangelie naar Johannes wordt voorgesteld als een vliegende arend. Vier levende wezens, die wij ook vinden om de Troon van God. (**Openbaring 4:6b en 7**) Terecht wordt het Evangelie naar Johannes als een vliegende arend voorgesteld want Johannes gaat Jezus bijzonder openbaren en beschrijven als de eeuwige Zoon van God. Daarom vinden wij ook in het Johannes Evangelie geen geslachtsregister maar staat er: **“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God”**.

Dat is de Heer. En zoals de arend hoog verheven is boven de leeuw en het rund en de mens als hij is waar hij vliegt en woont en leeft, zo is ook het Johannes Evangelie hoog verheven boven de andere Evangeliën. Weet u dat? Het is een heel bijzonder Evangelie, het werd ook veel later geschreven, nog ná het boek de Openbaring. Johannes schreef dit Evangelie nadat hij teruggekeerd was van Patmos, nadat de Heer hem dus een blik in de Hemel had geschonken. Daarom is het zo'n verheven Evangelie.

In **Johannes 1:18** staat **“Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen”**.

Een andere vertaling zegt: **“Die in den schoot des Vaders is”**. Let u op, dat er staat **“is”**, niet dat Hij daar was! Ook tijdens Zijn vleeswording en Zijn leven in vernedering op aarde woonde Hij toch in de Vader, was Hij in de schoot des Vaders. Dat kan ook niet anders want Hij blijft eeuwig God.

Als wij dan deze wonderbare adelaar zien van Godswege, dan lezen wij in **Johannes 8**, dat Jezus in **vers 23** zegt: **“Gij zijt van beneden, Ik ben van boven; gij zijt van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld”**. Hij is van Boven en daarvan is de adelaar een type.

Kijkt u nu ook eens naar **Johannes 3:13**, die in de Nieuwe Vertaling (NBG) zo verminkt is. In de Oude Vertaling staat **“En niemand is opgevaren in den hemel, dan Die uit de hemel nedergekomen is, namelijk de Zoon des mensen, Die in den hemel is”**. In de Nieuwe Vertaling hebben ze het laatste gedeelte **“Die in den hemel is”** gewoon weggelaten. Maar Hij is altijd in de hemel! De Herziene Statenvertaling heeft het er gelukkig wel staan.

Nu komen wij bij een volgend wonderbaar type: de arend woont en vliegt in de hoogte, maar hij speurt naar beneden om een slachtoffer te vinden. De natuurlijke arend doet dat om zichzelf en zijn jongen te voeden met vlees en bloed. Onze hemelse arend is ook nedergedaald om een slachtoffer te doen komen, opdat Zijn jongen daardoor gaan leven.

Wat hebben wij straks gelezen in **Job 39**? Leest u daarvan nu eens **vers 32**. **“Vandaar speurt hij naar voedsel, zijn ogen turen in de verte; zijn jongen slurpen bloed, en waar verslagenen liggen, daar is hij”**.

Dat is de natuurlijke adelaar. In **Hebreeën 10:5-7** lezen wij: **“Daarom zegt Hij bij zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild (geen slachtoffers van dieren) maar Gij hebt Mij een lichaam bereid; (Zijn lichaam moest het slachtoffer worden) In brandoffers en zondoffers hebt Gij geen welbehagen gehad. Toen zeide Ik: zie, hier ben Ik – in de boekrol staat van Mij geschreven – om uw wil, o God, te doen”**.

De apostel Paulus getuigt door de Heilige Geest in **Efeze 5:2** **“en wandelt in de liefde, zoals ook Christus**

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk”.

Nu gaan wij weer naar het adelaars Evangelie toe, naar Johannes 6:53-57. *“Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongste dage. Want mijn vlees is ware spijs en mijn bloed is ware drank. Wie mij vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door de Vader, zo zal ook hij, die Mij eet, leven door Mij”.*

Als wij nu Exodus 19:4b opslaan, lezen wij opslaan, lezen wij in het laatste gedeelte daarvan: *“dat Ik u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb”.* Hier hebben wij een wonderbare eigenschap, die wij ook bij de natuurlijke arend zien. Als een adelaarsjong wat te ver van het nest is weggevlogen en niet meer terug kan, brengt een der ouders het weer terug. Hij draagt het op zijn vleugels terug naar het nest. Joh. 12:32-33 *“En als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken. En dit zeide Hij om aan te duiden, welke dood Hij sterven zou”.*

Nu gaan wij in Matt. 24 deze raadselachtige woorden van Jezus nader bekijken, want daarin schuilt een dubbel verborgenheid. In Luc. 17 staat héél iets anders, maar toch hoort het er bij. Matt. 24:28 *“Waar het aas is, daar zullen de gieren (grondtekst Grieks “aetos” is vertaald “arenden”) zich verzamelen”.*

“Waar het aas is”, dat heeft men goed en toch niet goed vertaald. In de Griekse grondtekst staat daar voor aas *“ptooma”, wat vertaald moet worden met “dode lichaam/persoon”.* Omdat men verstandelijk vertaalt, zegt men dan maar *“aas”.* De Heer zegt duidelijk *“het dode lichaam”.* Wij zien dus, dat de arenden zich verzamelen waar het dode lichaam is. Letterlijk betekent het woord *“ptooma”* gevallen.

Nu gaan wij het wonder zien: door Zijn val worden wij opgericht, door Zijn dood ontvangen wij leven. Waar moeten Gods kinderen zich verzamelen? Dit raadselachtige woord spreekt Jezus als antwoord en ter verduidelijking van wat daarvóór door Hem is aangekondigd.

Wij lezen samen even Matt. 24:23-27 *“Indien dan iemand tot u zegt: Zie, hier is de Christus, of: Hier, geloof het niet. Want er zullen vele valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden. Zie, Ik heb het u gezegd. Indien men dan tot u zegt: Zie, Hij is in de woestijn, gaat er niet heen; zie, Hij is in de binnenkamer, geloof het niet. Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn”.*

En dan volgt vers 28: *“waar het aas is (grondtekst: waar het dode lichaam is), daar zullen de gieren (de arenden) zich verzamelen”.* De Heer wil duidelijk maken aan hen, die dit verstaan, waar wij als gelovigen te vinden zijn in de eindtijd. Het is wel altijd zo geweest, maar vooral in de eindtijd zeggen ze allemaal: *“hier is het”* of *“dáár is het”.*

Nu maakt Jezus ons duidelijk, dat Zijn ware heiligen zich **niet** verzamelen, **niet** vergaderen om een organisatie, om een kerkelijke organisatie, **niet** om een instituut, want daar hebben wij **geen voeding**; zij verzamelen zich **niet** om een leer, of om dogmatische leerstellingen, maar om het gedode lichaam, om het kruis, het Lichaam van Jezus. Hij trekt hen tot Zich en waar dit dode lichaam is, daar verzamelen zich de adelaars heiligen, daar hebben ze hun voedsel. Daar gebruiken ze Zijn vlees en Zijn bloed (de Tafel), waarlijk spijs en drank.

Gaan wij zien wat voor deze eindtijd nodig is, dat wij adelaars heiligen worden. De jongen van de arend verzamelen zich niet om andere dingen, zij verzamelen zich **alleen** om het slachtoffer, daar is hun voeding, dat moeder arend en vader arend bereid heeft.

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

De adelaar is ook een type van bijzondere kracht. Zijn grote kracht zit ook in zijn vleugels, want hij heeft een enorm draagvermogen, daarom kan hij ook gemakkelijk zijn jongen op zijn vleugels dragen. Als wij Jezus toebehoren, zijn wij jonge arenden en hebben ook wij vleugels gekregen.

Nu zijn de vleugels niet zó groot, dat wij naar de Hemel kunnen vliegen, dat komt nog; maar vleugels zijn een beeld van het geloof. De Heer wil, dat wij onze geloofsvleugels uitstrekken en ons verzamelen om dat offer, Jezus de gekruisigde; en dan worden wij krachtig en sterk. Want Hij voedt ons.

Wij weten ook dat de sterkste vleugels niet vooruit kunnen komen en ook niet kunnen dragen als er geen wind is. Zo zullen wij moeten leren onze geloofsvleugels uit te slaan en te gaan drijven op de wind des Geestes, ons te laten leiden door de Heilige Geest. Die brengt ons altijd samen rondom dat offer van Jezus.

Heeft Jezus ons niet Zijn Tafel nagelaten? Ik lees alleen maar **1 Cor. 11:26** *“Want zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij Komt”*.

“Tot Mij”, zegt de Here in **Ex. 19:4b** *“Ik heb u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb”*. Dat betekent voor ons ook: onder Zijn vleugelen komen. Wij hebben daar zo'n prachtig beeld van in het Oude Testament in het boek Ruth. Ruth is een Moabitische en behoorde eigenlijk tot het vervloekte geslacht, dat Mozes moest vervloeken tot in het tiende geslacht. Een Moabit zal geen deel hebben aan de verandering des Heren, maar Ruth valt daar buiten!

Waarom? In **Ruth 2:12** zegt de lossers tot haar: *“De Here vergelde u uw daad, en uw loon valle u onverkort ten deel van de Here, de God van Israël, onder wiens vleugelen gij zijt komen schuilen”*. Daar hebben wij het; en zo werd ook zij een kind des Heren. Later zien wij haar bij Boaz op de dorsvloer en daar vraagt Boaz aan haar in **Ruth 3:9** *“En hij vroeg: Wie zijt gij? Zij antwoordde: Ik ben Ruth, uw dienstmaagd: spreid uw vleugel uit over uw dienstmaagd, want gij zijt de lossers”*.

Daar hebben wij de lossing! De adelaar is in de Schrift ook een type van levensvernieuwing. Daarom is hij ook het beeld van onze Hemelse adelaar, Jezus, de Lossers.

Want Hij alleen vernieuwt ons leven en kan het doen worden gelijk het Zijne. Laten wij dat samen eens lezen in **Ps. 103:1-5** *“Loof de Here, mijn ziel, en al wat in mij is, zijn heilige naam; loof de Here, mijn ziel, en vergeet niet een van zijn weldaden; die al uw ongerechtigheid vergeeft, die al uw krankheden geneest, die uw leven verlost van de groeve (graf), die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheid, die uw ziel verzadigt met het goede, zodat uw jeugd zich vernieuwt als die van een arend”*.

Ziet u de wondere opeenvolging in de **verzen 3 tot 5**. Als wij onder Zijn vleugelen komen, worden eerst onze ongerechtigheden vergeven, dan worden de krankheden van geest en ziel genezen en later ook die van het lichaam, want eens zullen wij een heerlijk lichaam krijgen.

Ja, wij krijgen levensvernieuwing, wij krijgen de eeuwige jeugd, zoals die van een arend. Weet u dat dit dier zich als het ware ook van tijd tot tijd kan *“vernieuwen”*? Tot een bepaalde tijd natuurlijk want het is een sterfelijk dier. Als de veren van de arend oud gaan worden en zijn snavel te lang wordt en over zijn ondersnavel groeit, dan zou zijn einde nabij zijn.

Maar dan slaat hij met geweld zijn snavel tegen de rots en vliegt met een vaart met zijn snavel tegen de rots aan. Dat is een pijnlijke en bloederige zaak, want in de korte tijd zit het dier vol bloed, zijn slagpennen zijn eruit geslagen en zijn snavel is afgebroken. Zo ziet men een volkomen ontredderd dier, bedekt met bloed en wonden.

Maar dan gaat er iets wonderlijks gebeuren; de veren en slagpennen groeien weer aan en hij krijgt een nieuwe snavel en dan ziet hij er uit als een jonge, krachtige arend; hij heeft zijn jeugd vernieuwd. Maar het wél een pijnlijke geschiedenis.

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

Zo moet het ook met ons, want u en ik moeten ook ons oude pak kwijt en zeker onze oude snavel! Want o, die snavel, dat is wat hoor, bij de kinderen Gods, ook ná hun bekering. Ze snavelen wat af. Je zou wel eens wensen dat die bovenlip maar over de onderlip heen groeide, zodat ze hun mond niet meer zouden kunnen opendoen, want wat ze bespreken is vaak niet tot eer van God!

Laten wij toch horen wat de Schrift ons zegt en zien wat God ons in Jezus gegeven heeft. Het kan ook wel eens een heel pijnlijke zaak zijn en het zal ons misschien ook wel bloed en tranen kosten, maar dat geeft niet! Laat God ons maar goed tegen de rotsen slaan, opdat wij de oude veren nu eindelijk eens kwijtraken en onze oude snavel afbreekt en er een nieuwe gaat groeien.

Wat zegt de profeet Jesaja over levensvernieuwing? Jesaja wordt wel eens een arendsprofeet genoemd. **Jes. 40:28-31** *“Weet gij het niet, hebt gij het niet gehoord? Een eeuwige God is de Here, Schepper van de einden der aarde. Hij wordt nog moede noch mat, zijn verstand is niet te doorgronden. Hij geeft de moede kracht en de machteloze vermeerderd Hij sterkte. Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen, maar wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat”*. Wat heerlijk! Levensvernieuwing, krachtvernieuwing, nieuw leven, Hemels leven om werelden zonde los te laten en achter je te laten om op te stijgen en te gaan leven in de Hemelse Gewesten.

Misschien hebt u wel een arend gezien in een dierentuin; wat is het dan een zielig dier! Een adelaar, die hier beneden zit, is levensmoe, hij zit in elkaar gedoken, want hij hoort hier niet thuis; hij hoort in de Hemelse Gewesten, daar hoog in de rotsen; daar bouwt hij zijn nest, daar vliegt en zweeft hij, daar leeft hij en laat de aarde damp, de aarde nevel ver beneden zich; hij kan niet leven in de atmosfeer hier beneden; hij kan alleen leven in het hoge, in het hemelse, in de reine, klare lucht, in het zonlicht, dat onbelemmerd daar is. Daar leeft hij, daar woont hij, daar is ook zijn weg. Is daar ook onze weg?

In **Spr. 30:19** hebben wij gelezen hoe de weg van de adelaar langs de hemel is. Dat is een wonderlijk iets, zegt de Spreukendichter en voor mij niet te begrijpen. Maar wat zegt het Woord? Heeft de Heer ons niet gezet met Jezus in de Hemelse Gewesten? **Ef. 2:6** *“...en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus”*.

En wat lezen wij in **Fil. 3:20-21** *“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten”*. En in **Col. 3:1** *“Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen die boven zijn”*

Je bent een arend heilige geworden, voed je dus niet langer met de stinkende mist van deze wereld; met de vunzige damp van deze wereldse gewesten, maar leef in het klare licht van de zonneschijn in de zuivere atmosfeer van boven, want *“zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid”* (Col.3:1-4)

Ons leven met Christus verborgen in God, de adelaar heeft zijn nest in de rots. Hij schuilt in die rots. Dat de adelaar ook het beeld is van voorziening en voorzorg hebben wij al gezien. Allereerst in **Ex. 19**, hoe Hij ons tot Zich gebracht heeft en hoe Hij ook heeft voorzien in slachtoffer en spijsoffer.

Wij gaan nu samen naar **Deutr. 32**, het lied van Mozes vers 10b-12 *“Hij beschutte hem, lette op hem, bewaarde hem als zijn oogappel. Als een arend, die zijn broedsel opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn wieken uitspreidt, er een opneemt en draagt op zijn vlerken, zo heeft hem de Here alleen geleid, en geen vreemde god stond hem terzijde. Hij deed hem rijden over de hoogten der aarde”*.

Dat is toch een wonderbare zaak! U bent aardgezinnd maar u kunt rijden over de hoogten der aarde, als u zichzelf stelt onder Zijn hoede, voortdurend, zodat Hij u kan leren vliegen. Want de moeder arend leert haar jongen vliegen. Dat moet u zich even voorstellen: het nest hangt heel hoog op een rotspunt,

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

ontoegankelijk voor een ander; als het jong over de rand van het nest kijkt, ziet het de afgrond en heeft weinig zin om het nest te verlaten: het is veel te bang om te vallen.

Dan gaat vader en moeder arend de jongen leren hun vleugels te gebruiken, het hemelse lief te hebben en niet te vrezen voor de wereld daar beneden. Als ze niet uit zichzelf gaan, beginnen de ouders aan het nest te schudden en gooien ze eruit. Dan valt het jong, maar het begint te fladderen en dan schiet vader of moeder onder het jong en vangt het op zijn vleugels. Wonderbaar beeld.

Dan draagt hij het omhoog, zodat het jong die hoogte gaat zoeken en daar zijn weg gaat vinden. Zo volgt oefening op oefening en de ouderarend laat het jong steeds dieper vallen voordat hij het weer opvangt en gaandeweg leert het jong, dat z'n vleugels sterk genoeg worden om zelf omhoog te komen.

Zo wil de Heer ook ons leren het hemelse lief te krijgen en onze vleugels van het geloof te gebruiken om ons op te heffen boven de aarde narigheid en de wereld uit om ons te doen opstijgen naar boven, waar Hij is. Door hun verheven positie zien en genieten arenden al vóóraf de dageraad, terwijl het hier op aarde nog donker is.

Omdat zij veel hoger vliegen, zien zij al de dageraad van de nieuwe dag, want ook de bergtoppen zijn het eerst in de opkomende zon. Zo zijn ook adelaars heiligen. Het gaat met ons ook vaak zo, dat God eerst aan ons nest moet schudden, zodat wij als het ware worden uitgeworpen uit wat wij eerst zo behaaglijk en gezellig vonden.

Gaan wij het begrijpen? Ik denk, dat het zo ook met veel van de vervolgte Christenen is gegaan. Wij zitten hier nog zo goed en zo warm bij elkaar, maar het kon wel eens wezen, dat de Heer zegt: “Nu is het genoeg, Ik ga het Bijbelstudie Centrum eens omkeren, opdat zij volwassen worden. Het zou best kunnen, God weet het. Maar wat Hij doet is goed. Dan gaan wij op diezelfde hoge positie krijgen, dan zien wij en genieten wij al vooraf de komende dageraad.

Nog een eigenschap van de arend. Arenden hebben een levendige, heldere, doordringende en vèrreikende blik. Ze hebben letterlijk ogen met teleden. Vanaf de rotpunt, ver boven de aarde zien zij een klein konijntje of haasje door het gras lopen; niets ontgaat hun oog. Als er een dief of inbreker bij het nest dreigt te komen, heeft de arend dat vanaf een afstand allang doorschouwd; hij staat op wacht, hij is waakzaam en laat zich niet overmeesteren noch door vijanden, noch door iets anders.

En wij? Wat zegt de apostel Paulus? **1 Tess. 5:2-9** “...immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weëen een zangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen. Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn. Want die slapen, slapen des nachts en die zich bedrinken zijn des nachts dronken, maar laten wij, die dan de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid; want God heeft ons niet gesteld tot toorn maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus”.

En nu gaan wij naar **Lucas 17**, waar schijnbaar dezelfde tekst, maar in een heel ander verband wordt gesproken. In **Matteüs 24** zegt de Heer het in verband met de vele valse christussen en waar wij moeten vergaderen; arend heiligen vergaderen om de dode lichaam, maar in **Lucas 17** is er iets heel anders aan de gang. In **Luc 17:34-37** “Ik zeg u, in die nacht zullen er twee in één bed zijn, de een zal aangenomen, de ander achtergelaten worden. Twee vrouwen zullen samen bezig zijn met malen, de ene zal aangenomen, de ander achtergelaten worden. Twee zullen op het land zijn, de een zaal aangenomen, de ander achtergelaten worden. En zij antwoordden en zeiden tot Hem: Waar, Here? Hij zeide tot hen: Waar het lichaam is, daar zullen de gieren (in de Griekse grondtekst staat “de arenden”) zich verzamelen”.

Bijbelstudie Centrum studie over
“De nieuw Testamentische Gemeente”
deel 1 de duif + deel 2 de adelaar

Nu staat in de Griekse grondtekst niet het woord *“ptoma”* hetgeen wij zagen betrekking heeft op het *“dode lichaam”*, maar hier staat *“sooma”* en dát is *“levend lichaam”*. Hij die Zijn lichaam voor ons overgaf in de dood, Hij leeft en Hij heeft gezegd: *“Waar Ik ben, zult gij zijn”*.

Waar het lichaam is, waar de levende Heer is, daar zullen ook de adelaars zich verzamelen. Verzamelen is in het Grieks *“sunagoo”*. En vóór dat verzamelen (*“sunagoo”*) staat er in de Griekse tekst nog een woordje voor, namelijk *“epi”* dus, *“episunagoo”*, dat betekent *“bijeén vergaderen”*.

Dat vinden wij in Matteüs niet staan. Zolang wij hier op aarde zijn, kunnen wij ons in verschillende groepen, verspreid over de ganse aarde, toch allemaal rond dat éne offer verzamelen. Maar waar het nu om gaat is dit, dat wij ééns allen zamen *bijéénvergaderd* worden bij dat levende Lichaam.

De discipelen vragen: Waar, Here? Waar Hij is! Gelijk ook immers de Heer het zegt in Joh. 14:2b-3 *“.....want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar ik ben”*.

Dat vinden wij ook alleen in het Johannes Evangelie. In de andere Evangeliën staat het niet. In Joh. 17:24 staat *“Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt - Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld”*. (*“die Gij Mij gegeven hebt”* - de Gemeente is *“de gegevene”* – Israël is *“de beminde”*)

In Spreuken 23:5b *“...want plotseling maakt hij zich vleugels, als een arend vliegt hij ten hemel”*.

Zo zal het gaan voor de adelaars heiligen, plotseling, haastig, onvoorzien. 1 Tess. 4:16-18 *“....want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van de aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden.*

Geprezen zij Zijn Naam!

AMEN